

משנה – יבמות

פרק ד - משנה ז

החולץ ליבמתו, הרי הוא כאחד מן האחין לנחלה. ואם יש שם אב {טו}, נכסים של אב. הכונס את יבמתו, זכה בנכסים של אחיו. רבי יהודה אומר, בין כה ובין כה, אם יש שם אב, נכסים של אב. החולץ ליבמתו, הוא אסור בקרובותיה, והיא אסורה בקרוביו. הוא אסור באמה, ובאם אמה, ובאם אביה, ובבתה, ובבת בתה, ובבת בנה, ובאחותה בזמן שהיא קיימת. והאחין מתרין. והיא אסורה באביו, ובאבי אביו {טז}, ובבנו, ובבן בנו, באחיו, ובבן אחיו. מתר אדם בקרובת צרת חלוצתו, ואסור בצרת קרובת חלוצתו:

פרק ד - משנה ח

החולץ ליבמתו, ונשא אחיו את אחותה, ומת, חולצת ולא מתיבמת. וכן המגרש את אשתו, ונשא אחיו את אחותה, ומת, הרי זו פטורה מן החליצה ומן היבום: